



RET TEN I HORSENS DOM

afsagt den 24. marts 2026

Sag BS-12007/2024-HRS

Sagsøger 1

(advokat Asaf Mohammad Fazal)

mod

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen
(advokat Rass Holdgaard)

og

Sag BS-38681/2025-HRS

Sagsøger 2

(advokat Asaf Mohammad Fazal)

mod

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen
(advokat Rass Holdgaard)

Denne afgørelse er truffet af Dommer 1, Dommer 2 og Dommer 3.

Sagernes baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen BS-12007/2024-HRS den 5. februar 2024 og sagen BS-38681/2025-HRS den 9. maj 2025. Begge sager er henvist fra andre retter til behandling ved Retten i Horsens. Retten har sambehandlet sagerne.

Sagerne drejer sig om, hvorvidt der er grundlag for at tilsidesætte Uddannelses- og Forskningsstyrelsens afgørelser af henholdsvis 2. februar 2024 og 22. marts 2024 om, at uddannelsen Master of Law ved Kazimieras Simonavicius University i Litauen ikke kunne optages på den såkaldte Fast Track-liste, hvilket blandt andet betød, at uddannelsen ikke kunne berettigede til SU. Begrundelsen for afslaget var, at mere end 25 pct. af uddannelsen var tilrettelagt som fjernundervisning. Sagerne vedrører, om afgørelserne pga. denne begrundelse strider mod parternes rettigheder som følge af EU-retten og/eller Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Sagsøger 1 har i BS-12007/2024-HRS nedlagt følgende påstand:

”Principal: Sagsøgte tilpligtes at betale kr. 19.998 til sagsøger med tillæg af almindelig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Subsidiært: Sagen hjemvises til fornyet behandling hos sagsøgte, med henblik på at godkende Kazimieras Simonavicius University ”Master of law ”on line” til SU og udlandsstipendium.”

Sagsøger 2 har i BS-38681/2025-HRS nedlagt følgende påstand:

”Principal: Sagsøgte tilpligtes at betale 113.710 kr. til sagsøger med tillæg af almindelig procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Subsidiært: Sagen hjemvises til fornyet behandling hos sagsøgte, med henblik på at godkende Kazimieras Simonavicius University ”Master of law ”on line” til SU og udlandsstipendium.”

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen har i begge sager nedlagt påstand om fri findelse.

Sagsøger 1's principale påstand er opgjort således:

SU for november 2023	6.589 kr.
SU for december 2023	6.589 kr.
SU for januar 2024	6.820 kr.
I alt:	<u>19.998 kr.</u>

Sagsøger 2 principale påstand er opgjort således:

SU for september 2024	6.820 kr.
SU for oktober 2024	6.820 kr.
SU for november 2024	6.820 kr.

Gennemsnit af tilkendt erstatning i Moskal mod Storbritan nien (10373/05) og Béláné Nagy mod Ungarn (53080/13) ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol	-	93.250 kr.
I alt:		<u>113.710 kr.</u>

Retten har bestemt, at sagen BS-12007/2024-HRS ikke skulle behandles i den for -
enklede proces efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39.

Retten har efterfølgende bestemt, at sagens værdi i BS-12007/2024-HRS skal op -
gøres til 420.000 kr., svarende til SU i 5 år, og at sagens værdi i BS-38681/2025-
HRS skal opgøres til 513.250 kr., svarende til SU i 5 år med tillæg af den påstå -
ede erstatning

Sagsøger 1 og Sagsøger 2 har forud for og i forbindelse med hovedforhandlingen
anmodet om, at sagerne forelægges præjudicielt for EU-domstolen, jf. TEUF
artikel 267, stk. 2.

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen har ikke i forbindelse med hovedforhand -
lingen haft bemærkninger til anmodningen om præjudiciel forelæggelse.

Retten har bestemt, at spørgsmålet om præjudiciel forelæggelse afgøres i forbin -
delse med hovedforhandlingen.

Oplysningerne i sagerne

Sagens parter

Sagsøger 1 er litauisk statsborger med permanent opholdstilladelse i Danmark.
Hun er bosat i Danmark sammen med sin mand, der har fast arbejde, og deres tre
børn.

Sagsøger 2 er dansk statsborger og bosat i Danmark, men stammer op -
rindeligt fra Litauen.

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen hører under Uddannelses- og Forsknings -
ministeriet og administrer blandt andet SU (Statens Uddannelsesstøtte), herun -
der i forhold til hvilke uddannelser, der kan optages på Fast Track-ordningen som
SU-berettigende uddannelser.

Sagens faktum

Sagsøger 2 påbegyndte, med studiestart i efterårssemestret 2022, uddan -
nelsen Master of Law "On Line" på Universitet Kazimiero Simonaviciaus Uni -
versitetas i Vilnius, Litauen. Sagsøger 1 påbegyndte samme uddan -
nelse med studiestart i efterårssemestret 2023.

Fra september 2023 var Sagsøger 2 studerende på professionsbachelor uddannelsen i skat på Professionshøjskolen VIA University College. Uddannelsen var tilrettelagt som fjernundervisning. Af kopi af støttemeddelelse for 2023 fremgår, at Sagsøger 2 modtog SU fra september til og med december 2023 i forbindelse med det studie. -

Der er mellem parterne enighed om, at Kazimiero Simonaviciaus Universitetas er et privat universitet, og det fremgår af både Sagsøger 1 og Sagsøger 2's studieaftaler og bekræftelser på studieindskrivninger, at jurauddannelsen Master of Law på universitetet er selvbetalt, at uddannelsen har en varighed på samlet 5 år, svarende til samlet 300 ECTS, og at studiet er tilrettelagt med fjernundervisning på fuld tid. Sagsøger 1 og Sagsøger 2 har begge løbende betalt for deres uddannelse på universitet. -

Sagsøger 1 og Sagsøger 2 ansøgte henholdsvis den 13. november 2023 og den 21. marts 2024 Uddannelses- og Forskningsstyrelsen om at få den litauiske jurauddannelse optaget på Fast Track-listen. -

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen afslog ansøgningerne henholdsvis den 2. februar 2024 og den 22. marts 2024 med følgende enslydende begrundelse:

”...

Afslag – vi kan ikke optage din uddannelse på Fast Track-listen.

Uddannelsesoplysninger fra din ansøgning:

Land: Litauen

Uddannelsessted: Kazimieras Simonavicius University Uddannelsestitel:

Master of law "on line"

Kære [...]

Vi har den [...] modtaget din ansøgning, men vi kan ikke godkende uddannelsen til SU og udlandsstipendium. -

En uddannelse skal opfylde flere betingelser for at blive godkendt. En betingelse er, at uddannelsen maksimalt må være tilrettelagt med 25 % fjernundervisning. -

Uddannelsen opfylder ikke denne betingelse, og vi kan derfor ikke godkende den. Vi har ikke taget stilling til, om de øvrige betingelser for godkendelse af uddannelser i udlandet er opfyldt, da det ikke kan føre til et andet resultat. -

Du kan læse mere om betingelserne for at få godkendt en udenlandsk uddannelse til SU på su.dk. -

Lovgrundlag

Vi henviser til § 70, stk. 4 i bekendtgørelse nr. 2433 af 14. december 2021 om statens uddannelsesstøtte (SU-bekendtgørelsen) med senere ændringer samt til SU-lovens § 46 a, stk. 1, nr. 2 (lovbekendtgørelse nr. 395 af 13. april 2023).

Du kan ikke klage

Vi træffer den endelige administrative afgørelse om godkendelse af uddannelse i udlandet som SU-berettigende. Det fremgår af § 71, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 2433 af 14. december 2021 om statens uddannelsesstøtte (SU-bekendtgørelsen) med senere ændringer. Du kan derfor ikke klage til "Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger" over denne afgørelse.
..."

Forklaringer

Sagsøger 2 og Sagsøger 1 har afgivet forklaring.

Sagsøger 2 har forklaret blandt andet, at han har fuldtidsarbejde som konsulent og tolk. Siden 2013 har han også arbejdet med jura, herunder som rettergangsfølgende for blandt andet fagforeninger.

Da der er begrænsede muligheder for at føre retssager i Danmark, hvis man ikke har en jurauddannelse, valgte han at søge ind på Master of Law på Kazimiero Simonaviciaus Universitetas i Litauen. Han har taget en uddannelse i Danmark og kunne derfor ikke komme ind på kvote 1 på de danske jurauddannelser. Han ville derfor ikke have en chance for at kunne læse jura i Danmark. Optagelsen på uddannelsen i Litauen skete på grundlag af hans tidligere eksaminer. Det var og er en selvbetalt uddannelse. Han kom ind på uddannelsen første gang, han søgte. Studiestarten var i efterårsemesteren 2022. Da uddannelsen er online, kan han fortsat bo i Danmark. Uddannelsen er populær. Der er 30-40 studerende per kursus. Undervisningen på studiet er bygget op omkring litauisk jura, men der er også fag med jura fra andre europæiske lande og EU-ret.

Da han søgte ind på uddannelsen, kendte han intet til Uddannelses- og Forskningsstyrelsens Fast Track-ordning. Muligheden for SU undersøgte han senere. Tidligere har han studeret professionsbachelor i skat i Randers, som også var online, og der fik han SU. Han søgte ind på professionsstudiet i skat med start i efteråret 2023, men stoppede i september 2024, da han ikke kunne have to fuldtidsstudier samtidigt. Derefter fik han ikke SU. Professionsbacheloren læste han hovedsageligt for at få juraforfagene, herunder skatteret, juridisk metode og for mueret, men han ville have titlen cand.jur., da den giver adgang til at repræsentere andre.

Han forventede også at få SU under fjernstudiet i Litauen. Der må jo ikke gøres forskel mellem danske og udenlandske studier, og han kunne ikke se en logik i, at han ikke kunne få SU til et udenlandsk onlinestudie, mens han godt kunne få det til et dansk onlinestudie. Efter corona var der mange studier, der foregik online, og reglerne skal følge med tiden. Han forstår ikke årsagen til, at man skal tvinges til fysisk tilstedeværelse ved et studie i udlandet, når man ikke skal det i Danmark. Det har været en hindring for ham, at han ikke har fået SU under uddannelsen. Man kan blive nødt til at fravælge studierne, hvis man er presset økonomisk. -

Sagsøger 1 har blandt andet forklaret, at hun har boet 16 år i Danmark. Hun bor sammen med sin mand og deres tre børn. Hun studerer på fuld tid. -

Tidligere har hun påbegyndt uddannelsen Value Chain Management. Det var ikke noget for hende, så hun stoppede og undersøgte andre uddannelser. Da hun hverken var eller er så god til dansk, ville hun finde en uddannelse på engelsk. Der var meget få uddannelser på engelsk at vælge mellem i Danmark. Hun valgte derfor at læse Master of Law på Kazimiero Simonaviciaus Universitetas i Litauen. Universitet havde hun fundet på internettet. Uddannelsen er en litauisk kandidatgrad i jura, som er tilrettelagt med undervisning online, dog er der 14 dages undervisning, som foregår fysisk på universitetet, og hun skal også gennemføre eksamenerne ved fysisk tilstedeværelse. -

Hun udfyldte nogle formularer og fremsendte sine eksamenspapirer til universitet, ligesom hun var til samtale, da hun søgte om at få plads på studiet. Hun begyndte herefter på uddannelsen i september 2023. I hendes gruppe er der ca. 15 studerende. Halvdelen bor i udlandet, mens den anden halvdel bor rundt omkring i Litauen. Universitetet er privat, så hun betaler selv for uddannelsen. -

Da hun søgte uddannelsen, forventede hun ikke at modtage SU, og hun kendte intet til Uddannelses- og Forskningsstyrelsens Fast Track-ordning. Målet var at gennemføre uddannelsen, ikke at få SU. Da uddannelsen er dyr, og da hun samtidig har tre børn, valgte hun dog at søge SU, da hun blev gjort opmærksom på muligheden. -

Hun er ked af, at SU-ansøgningen blev afvist. Det har ikke været nogen hindring for hende, at hun ikke har modtaget SU. Hun læser kun for sin egen skyld. Det har dog haft økonomisk betydning, at hun ikke har modtaget SU. Det er hendes mors adresse i Litauen, der er anført på studieaftalen med universitet. Hun tænkte, det ville være det letteste, hvis universitetet korresponderede med en adresse i Litauen, så de ikke skulle sende noget til Danmark. Hun modtager eventuelle breve, når hun besøger sin mor i Litauen, og alle eksame -

ner foregår fysisk i Litauen, så hun kommer jævnligt til landet. Hun modtager ingen form for understøttelse fra Litauen, hun har dog ikke undersøgt, om hun kan være berettiget hertil.

Parternes synspunkter

Sagsøger 1 og Sagsøger 2

har i deres fælles påstandsdokument anført:

ment anført:

”...

4. ANBRINGENDER:

4.1. Sagsøger 1

Det gøres gældende, at sagsøger er litauisk statsborger, der er bosiddende i Danmark, hvorfor sagsøger er en unionsborger omfattet af TEUF artikel 20 samt de rettigheder, der følger heraf. Sagsøger studerer en hybriduddannelse i Litauen, og sagsøger opfylder kravene til at modtage SU.

Dertil gøres det gældende, at sagsøgers uddannelse i Litauen er 100% egen betalt, jf. bilag 9-12 (Sagsøger 1) og bilag 7-10 (Sagsøger 2), hvorfor uddannelsen udgør en tjenesteydelse i EU-rettens forstand, jf. TEUF artikel 56.

Det gøres gældende, at sagsøgtets afslag på optagelse af sagsøgers uddannelse på FastTrackordningen, der er begrundet i kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, hvorefter udenlandske uddannelser ikke må være tilrettelagt med mindre end 25% fysisk deltagelse førend uddannelsen berettiger til SU, er i strid med retten til fri udvekslingen af tjenesteydelser, jf. TEUF artikel 56, samt forbuddet mod diskrimination på baggrund af nationalitet, jf. TEUF artikel 18.

Hertil gøres det gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, reelt medfører, at det bliver mindre attraktivt for herboende udenlandske statsborgere, at studere en hybriduddannelse fra udlandet, fordi den udenlandske uddannelse ikke berettiger til SU, jf. modsætningsvis en dansk hybriduddannelse, som berettiger til SU.

Derudover gøres det gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, reelt medfører en skævvridning for udenlandske tjenesteudbydere (uddannelsesinstitutioner), idet en dansk uddannelsesinstitution vil kunne udbyde en hybriduddannelse, der berettiger unionsborgeren til SU, mens en litauisk uddannelsesinstitution ikke vil have samme

mulighed for at tilbyde en tilsvarende hybriduddannelse, der berettiger til SU.

Hertil gøres det gældende, at der er tale om indirekte nationalitetsdiskrimination, idet kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, tilsyneladende er et neutralt kriterium, der stiller udenlandske statsborgere og tjenesteudbydere dårligere end danske statsborgere og tjenesteudbydere.

Det gøres gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, udgør et uhjemlet og uproportionalt krav om fysisk tilstedeværelse i Danmark, jf. UfR 2012.1761 H. Det gøres gældende, at kravet er uproportionalt i forhold til formålet med Fast-Track-ordningen og støttereget. Hertil gøres det gældende, at det reelt udelukker legitime og akkrediterede studier i EU-lande med moderne online-løsninger.

Endvidere gøres det gældende, at bestemmelsen er et udtryk for usaglig forskelsbehandling mellem sammenlignelige uddannelser baseret alene på undervisningsform og geografisk placering.

Det gøres dertil gældende, at det strider med ligebehandlingsprincippet, at hybriduddannelser i Danmark kan modtage SU, selv uden fysisk tilstedeværelse, mens tilsvarende udenlandske ikke kan.

Yderligere gøres det gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, ikke varetager et legitimt formål, der er proportionalt.

4.2. Sagsøger 2

Det gøres gældende, at sagsøger er dansk statsborger, der er bosiddende i Danmark, hvorfor sagsøger er en unionsborger omfattet af TEUF artikel 20 samt de rettigheder, der følger heraf. Sagsøger studerer en hybriduddannelse fra Litauen, og sagsøger opfylder kravene til at modtage SU.

Dertil gøres det gældende, at sagsøgers uddannelse i Litauen er 100% egen betalt, jf. bilag 7-10 (Sagsøger 2), hvorfor uddannelsen udgør en tjenesteydelse i EU-rettens forstand, jf. TEUF artikel 56.

Det gøres gældende, at sagsøgtets afslag på optagelse af sagsøgers uddannelse på FastTrackordningen, der er begrundet i kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, hvorefter udenlandske uddannelser ikke må være tilrettelagt med mindre end 25% fysisk deltagelse førend uddannelsen berettiger til SU, er i strid med retten til fri udvekslingen af tjene

steydelser, jf. TEUF artikel 56, samt forbuddet mod diskrimination på baggrund af nationalitet, jf. TEUF artikel 18.

Hertil gøres det gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, reelt medfører, at det bliver mindre attraktivt for herboende udenlandske statsborgere, at studere en hybriduddannelse i udlandet, fordi den udenlandske uddannelse ikke berettiger til SU, jf. modsætningsvis en dansk hybriduddannelse, som berettiger til SU.

Derudover gøres det gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, reelt medfører en skævvridning for udenlandske tjenesteudbydere (uddannelsesinstitutioner), idet en dansk uddannelsesinstitution vil kunne udbyde en hybriduddannelse, der berettiger unionsborgeren til SU, mens en litauisk uddannelsesinstitution ikke vil have samme mulighed for at tilbyde en tilsvarende hybriduddannelse, der berettiger til SU.

Hertil gøres det gældende, at der er tale om indirekte nationalitetsdiskrimination, idet kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, tilsyneladende er et neutralt kriterium, der stiller udenlandske statsborgere og tjenesteudbydere dårligere end danske statsborgere og tjenesteudbydere.

Det gøres gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, udgør et uhjemlet og uproportionalt krav om fysisk tilstedeværelse i Danmark, jf. UfR 2012.1761 H. Det gøres gældende, at kravet er uproportionalt i forhold til formålet med Fast-Track-ordningen og støtteregimet. Hertil gøres det gældende, at det reelt udelukker legitime og akkrediterede studier i EU-lande med moderne online-løsninger.

Endvidere gøres det gældende, at bestemmelsen er et udtryk for usaglig forskelsbehandling mellem sammenlignelige uddannelser baseret alene på undervisningsform og geografisk placering.

Det gøres dertil gældende, at det strider med ligebehandlingsprincippet, at hybriduddannelser i Danmark kan modtage SU, selv uden fysisk tilstedeværelse, mens tilsvarende udenlandske ikke kan.

Yderligere gøres det gældende, at kravet i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, ikke varetager et legitimt formål, der er proportionalt.

Det gøres gældende, at sagsøgtets afslag på optagelse af sagsøgers studie har medført et tab for sagsøger. Da de øvrige erstatningsbetingelser i øvrigt er opfyldt, har sagsøger krav på erstatning fra sagsøgte, jf.

Moskal mod Storbritannien (10373/05) og Béláné Nagy mod Ungarn (53080/13) ved den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Endvidere gøres det gældende, at sagsøgers fremsatte krav er skøns mæssigt fastsat under hensyntagen til praksis fra danske domstole, Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, samt prisudviklingen.

Slutteligt gøres det gældende, at kravet er fremsat i forbindelse med sagsanlæg, og at sagsøger derfor har krav på procesrente fra dette tids punkt til betaling sker

4.3. Præjudiciel forelæggelse

Det gøres gældende, at kriterierne for præjudiciel forelæggelse efter TEUF artikel 267 er opfyldte.

Dertil gøres det gældende, at der foreligger spørgsmål om fortolkning af TEUF artikel 56 og TEUF artikel 18, herunder om kravet i SU-be - kendtgørelsens § 73, stk. 5 er i strid med disse bestemmelser.

Derudover gøres det gældende, at præjudiciel forelæggelse er nødvendig for at afgøre nærværende sag, herunder for at afgøre, hvorvidt sagsøgerne har krav på SU i forbindelse med deres hybridstudie fra Li tauen.

Det gøres endvidere gældende, at området for modtagelse af SU i forbindelse med hybriduddannelser er et uklart område, som ikke tidligere har været afklaret af EU-Domstolen. Hertil gøres det gældende, at undtagelserne om acte clair-doktrinen eller acte éclairé-princippet ikke finder anvendelse.

Afslutningsvis gøres det gældende, at præjudiciel forelæggelse er hensigtsmæssig, idet der i lyset af efterspillet fra Covid-19 epidemien i 2020-2022 er opstået et behov for mere fjernundervisning på tværs af landegrænser, hvilket også er helt i overensstemmelse med EU-rettens ret til fri bevægelighed.
...

Sagsøger 1 og Sagsøger 2 har under deres procedure supplerende anført, at EMRK artikel 14 og 1. tillægsprotokol, artikel 1, og TEUF artikel 21 ligeledes gøres gældende til støtte for de nedlagte påstande.

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen har i sit påstandsdokument, som er fælles for begge sager, anført:

”...

3. ANBRINGENDER

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen gør overordnet gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte de indbragte afgørelser, hvorefter styrelsen fastslog, at den omhandlede jurauddannelse i Litauen ikke kan optages på Fast Track-listen og dermed heller ikke potentielt kan berettige til SU.

Nærmere bestemt gøres det gældende, at sagsøgerne ikke er berettigede til de fremsatte betalingskrav (afsnit 3.1), og at styrelsens anvendelse af SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, ikke er i strid med artikel 56 og artikel 18 i EUF-traktaten, artikel 14 i EMRK og artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK samt ICCPR artikel 2 og 26, hvorfor der ikke er grundlag for at hjemvise de anfægtede afgørelser (afsnit 3.2).

3.1 Sagsøgernes principale betalingspåstande

3.1.1 Vedrørende Sagsøger 2

For så vidt angår Sagsøger 2, forstår styrelsen betalingskravet således, at 20.460 kr. af de i alt 113.710 kr. vedrører SU, som sagsøgeren gør gældende skal udbetales med tilbagevirkende kraft. De resterende 93.250 kr. angår – som styrelsen forstår det – compensation efter EMRK artikel 41 under henvisning til en påstået krænkelse af sagsøgerens rettigheder i medfør af EMRK.

De to dele af betalingskravet behandles i det følgende hver for sig.

3.1.1.1 Krav på SU med tilbagevirkende kraft (20.460 kr.)

Til støtte for frifindelsespåstanden gør styrelsen gældende, at hvorvidt sagsøgeren konkret er berettiget til SU, såfremt uddannelsen var SU-berettigende, er et retligt spørgsmål, som ikke er afgjort af styrelsen.

Den indbragte afgørelse angår alene, om betingelsen i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, hvorefter en udenlandsk uddannelse ikke må være tilrettelagt med mere end 25 pct. fjernundervisning for at kunne være SU-berettigende, er opfyldt. Afgørelsen indeholder derimod ikke en vurdering af, om de øvrige betingelser for godkendelse efter SU-bekendtgørelsen er opfyldt, eller om sagsøgeren i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage SU, hvilket navnlig beror på en konkret vurdering af sagsøgerens forhold i medfør af bekendtgørelsens § 1.

Spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren er berettiget til SU, beror således på flere bestemmelser end SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5. Der er der med ingen automatisk sammenhæng mellem en eventuel ugyldighed af den indbragte afgørelse og et krav på udbetaling af SU.

Allerede af denne grund er betalingspåstanden uegnet som genstand for domstolsprøvelse, hvorfor styrelsen bør frifindes for denne del af påstanden.

3.1.1.2 Godtgørelse som følge af krænkelse af EMRK (93.250 kr.)

Efter EMRK artikel 41 kan Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol – *hvis* der konstateres en krænkelse af konventionen eller de dertil knyttede protokoller, og *hvis* den pågældende højkontraherende stats interne ret kun tillader delvis skadesløsholdelse – om nødvendigt tilkende den forurettede passende erstatning. Det følger af retspraksis, at danske domstole kan tilkende en sådan kompensation med hjemmel i EMRK artikel 13 sammenholdt med princippet i erstatningsansvarslovens § 26.⁴ Styrelsen bestrider imidlertid, at sagsøgeren opfylder betingelserne for at få tilkendt en sådan kompensation.

Udover det, der er anført nedenfor i afsnit 3.2, gør styrelsen gældende, at sagsøgeren ikke er berettiget til kompensation efter artikel 41, selv hvis der måtte være sket en krænkelse af hans rettigheder. Som anført forudsætter kompensation efter EMRK artikel 41 nemlig, at den pågældende konventionsstats interne ret kun tillader delvis skadesløsholdelse af en konstateret krænkelse. Det er derfor ikke i alle tilfælde, at der gives kompensation for krænkelse af konventionen.

Som eksempel herpå kan henvises til U.2021.3343 H, hvor Højesteret fastslog, at en kvinde ikke havde krav på godtgørelse, uanset at en kommune havde undladt at efterleve Ankestyrelsens afgørelse om, at hun var berettiget til en støtteperson til visse svømmestævner. Højesteret udtalte i den forbindelse, at:

” Uanset om det foreliggende tilfælde måtte være omfattet af artikel 1, finder Højesteret, at der ikke vil være krav på godtgørelse som følge af kommunens undladelse af at efterleve Ankestyrelsens afgørelse. Det bemærkes herved, at der er sket en oprejsning ved, at Ankestyrelsen i sin afgørelse af 29. maj 2017 kritiserede, at kommunen ikke havde fulgt styrelsens afgørelse, hvilket førte til, at kommunen derefter tildelte hende en støtteperson [...]”

På den baggrund gøres det gældende, at det i nærværende sag – hvis sagsøgeren måtte få medhold – vil udgøre tilstrækkelig oprejsning, at der afsiges dom, som fastslår, at hans rettigheder er blevet krænket.

⁴ Artikel 41 i EMRK er således en procedureregel, der retter sig mod Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Den udgør derimod ikke hjemmel for danske domstole til at tilkende godtgørelse.

3.1.2 Vedr. sagsøgeren Sagsøger 1

Styrelsen forstår sagsøgeren Sagsøger 1's betalingspåstand således, at beløbet på 19.998 kr. alene vedrører krav om udbetaling af SU med tilbagevirkende kraft. -

Til støtte for frifindelsespåstanden henvises til det anførte ovenfor i afsnit 3.1.1.1. -

3.2 Sagsøgernes subsidiaire anerkendelsespåstande

3.2.1 Vedr. EUF-Traktatens artikel 56 og artikel 18

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen gør gældende, at de danske regler om SU til hele uddannelser i udlandet ikke strider mod EU-rettens regler om fri bevægelighed, herunder forbuddet mod restriktioner i EUF-Traktatens artikel 56 samt forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i EUFTraktatens artikel 18. -

De danske SU-regler indebærer ikke ulovlig diskrimination af statsborgere fra andre EU-medlemsstater. Betingelsen om, at højst 25 pct. af undervisningen på en udenlandsk uddannelse må være tilrettelagt som fjernundervisning for, at uddannelsen kan godkendes som SU-berettigende, gælder uanset ansøgerens nationalitet. Bestemmelsen fastsætter en ensartet standard baseret på objektive kriterier og finder anvendelse på alle ansøgere uden hensyn til nationalitet. -

Sagsøgerne er derfor ikke blevet diskrimineret på grundlag af deres nationalitet. Det bemærkes i øvrigt, at Sagsøger 2 er dansk statsborger og derfor under alle omstændigheder ikke kan påberåbe sig, at han er blevet diskrimineret på grund af nationalitet. -

Den sondring, som SU-bekendtgørelsen opstiller mellem nationale og udenlandske uddannelsessteder, indebærer ikke en favorisering af danske statsborgere i forhold til andre EU-borgere. Efter EU-Domstolens faste praksis beror vurderingen af, om en national foranstaltning udgør -

indirekte diskrimination, på, *dels* om foranstaltningen er egnet til i højere grad at berøre statsborgere i andre medlemsstater end medlemsstatens egne statsborgere, *dels* om den i givet fald er begrundet i tvingende almene hensyn og er proportional, jf. f.eks. Domstolens dom af 13. april 2010, C-73/08, Bressol, EU:C:2010:181, præmis 40 ff.

Styrelsen bestrider, at SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, skulle være egnet til at ramme udenlandske statsborgere i højere grad end danske statsborgere. Sagsøgerne har ikke godtgjort, at bestemmelsen medfører en reel og uforholdsmæssig ulempe for bestemte nationaliteter. Betingelsen falder derfor uden for anvendelsesområdet for forbuddet mod indirekte nationalitetsdiskrimination.

Betingelsen udgør heller ikke en ulovlig restriktion af sagsøgernes adgang til at modtage tjenesteydelser fra andre medlemsstater. Under alle omstændigheder er betingelsen begrundet i et tvingende alment hensyn og opfylder proportionalitetsprincippet.

Betingelsen er begrundet i ønsket om at understøtte de studerendes mobilitet, hvilket udgør et tvingende alment hensyn, jf. herved EUF-Traktatens artikel 165, stk. 2, andet led, samt EU-Domstolens dom af 14. juni 2012 i sag C-542/09, Kommissionen mod Nederlandene, EU:C:2012:346, præmis 71-72. At der er en internationaliseringsgevinst ved fysisk mobilitet i forbindelse med uddannelse på tværs af landegrænser, anerkendes bl.a. gennem EU's program for uddannelse, unge og idræt, Erasmus+. Programmet åbner for virtuelle udvekslinger, men fastslår samtidig, at virtuelle udvekslinger eller virtuel undervisning ikke fuldt ud kan erstatte fordelene ved fysisk mobilitet.

Betingelsen er egnet til at sikre gennemførelsen af det legitime mål om at understøtte de studerendes mobilitet, og den går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet. Kravet udelukker ikke anvendelsen af fjernundervisning, men tillader fortsat en væsentlig andel heraf som led i uddannelsen.

Det er derfor i overensstemmelse med EU-rettens regler om fri bevægelighed, at de danske regler om SU til hele uddannelser i udlandet indeholder en betingelse om, at højst 25 pct. af uddannelsen kan gennemføres som fjernstudier.

3.2.2 EMRK artikel 14, artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK, samt ICCPR artikel 2 og 26

For så vidt angår EMRK artikel 14, og artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK, samt ICCPR artikel 2 og 26, bemærkes, at sagsøgerne ikke har godtgjort at have rettigheder efter disse bestemmelser, som er relevante for nærværende sager, og som Uddannelses- og Forskningsstyrelsen skulle have tilsidesat.

Sagsøgerne har heller ikke godtgjort, at de er berettiget til godtgørelse efter EMRK artikel 41 eller erstatningsansvarslovens § 26 som følge af en påstået krænkelse af konventionsforpligtelserne.

Sagsøgerne har gjort gældende, at de har haft en berettiget forventning om at modtage SU til den litauiske uddannelse, og at denne forventning er beskyttet af artikel 1 i den første tillægsprotokol til EMRK. De har i denne forbindelse også gjort gældende, at deres rettigheder efter denne bestemmelse blev krænket på grund af deres nationalitet, jf. konventionens artikel 14, som følge af de indbragte afgørelser om afslag på SU. -

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen bestrider, dels at sagsøgerne har opnået en beskyttet forventning om at modtage SU, dels at en sådan rettighed er blevet krænket på grund af deres nationalitet.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Storkammer) fastslog i dom af 12. april 2006, *Stec m.fl. mod Det Forenede Kongerige*, sag nr. 65731/01 og 65900/01, præmis 54-56, at visse sociale ydelser kan være omfattet af ejendomsretten efter artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK, og at statens tildeling af sådanne ydelser skal ske under iagttagelse af konventionens artikel 14. -

Storkammeret fastslog endvidere i dom af 13. december 2016, *Bélané Nagy mod Ungarn*, sag nr. 53080/13, at berettigede forventninger om modtagelse af sociale ydelser kan nyde beskyttelse efter artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK. En sådan beskyttet forventning forudsætter imidlertid, at der er tale om en konkret forventning, som skal være begrundet i retsregler eller retlige afgørelser, jf. præmis 75. -

I dom af 15. september 2009, *Moskal mod Polen*, sag nr. 10373/05, fandt Domstolen tilsvarende, at klageren havde opnået en beskyttet forventning om modtagelse af en social ydelse, idet hun var tilkendt ydelsen ved en individuel afgørelse og faktisk havde modtaget den i en længere periode. -

I den foreliggende sag fremgår det udtrykkeligt af SU-bekendtgørelsen, at udenlandske uddannelser, der er tilrettelagt med mere end 25 pct. fjernundervisning, ikke kan godkendes som SU-berettigende. Sagsø-

gerne har derfor ikke på noget tidspunkt haft et retskrav på SU og er heller ikke blevet tildelt SU ved individuel afgørelse. Et ønske om at modtage SU kan selvsagt ikke etablere en berettiget, konventionsbeskyttet forventning herom. -

Selv hvis retten måtte anse sagsøgerne for at have opnået en beskyttet forventning efter artikel 1 i første tillægsprotokol til EMRK, gør styrelsen gældende, at der ikke foreligger en krænkelse begrundet i nationalitet. Reglen i SU-bekendtgørelsen anvendes ensartet over for alle ansøgere uanset nationalitet, og der foreligger heller ikke indirekte diskrimination, jf. afsnit 3.2.1 ovenfor. -

4. PRÆJUDICIEL FORELÆGGELSE

Sagsøgerne har anmodet om, at der stilles præjudicielle spørgsmål til EU-Domstolen om fortolkningen af EU-retten i medfør af EUF-Traktatens artikel 267, stk. 2. -

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen overlader det til rettens afgørelse, om der skal ske forelæggelse.

Såfremt retten måtte beslutte, at der skal ske forelæggelse, anmoder styrelsen om adgang til at fremkomme med bemærkninger til udformningen af de konkrete præjudicielle spørgsmål. Styrelsen kan således ikke tilslutte sig de af sagsøgerne foreslåede udkast til spørgsmål, som fremgår af afsnit 2.1 i det fælles afsluttende processkrift af 7. januar 2026. Det bemærkes i den forbindelse, at de foreslåede spørgsmål ikke er egnet til forelæggelse, bl.a. fordi de lægger op til at anmode EU-Domstolen om at forholde sig konkret til danske retsreglers overensstemmelse med EU-retten. EU-Domstolen kan imidlertid ikke i forbindelse med en præjudiciel forelæggelse tage konkret stilling til lovligheden af nationale retsregler, jf. f.eks. EU-Domstolens dom 30. april 2020 i sag C-661/18, CTT - Correios de Portugal, EU:C:2020:335, præmis 28. -

Retten anmodes derfor i givet fald om at fastsætte en frist for parternes indgivelse af udkast til forelæggelseskendelse.
..."

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen har under sin procedure protesteret mod inddragelsen af TEUF artikel 21 under henvisning til, at det er nyt anbringende.

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse i overensstemmelse med det anførte.

Retsgrundlaget

Lovbekendtgørelse nr. 395 af 13. april 2023 om Statens Uddannelsesstøtte (*SU-loven*) indeholder blandt andet følgende bestemmelser:

”§ 3

En uddannelse i Danmark giver ret til uddannelsesstøtte, når uddannelses- og forskningsministeren har godkendt dette og godkendelsen ikke senere er tilbagekaldt. -

...

§ 4

Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at uddannelser i udlandet kan give ret til uddannelsesstøtte. -

Stk. 2. Styrelsen godkender efter disse regler, at en uddannelse giver en uddannelsessøgende ret til uddannelsesstøtte. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om styrelsens godkendelse og særlige regler om uddannelsesstøtten, herunder om i hvilke perioder der kan gives uddannelsesstøtte. -

... ”

Af bekendtgørelse nr. 794 af 22. juni 2025 om statens uddannelsesstøtte (*SU-bekendtgørelsen*), som er fastsat i medfør af SU-loven, fremgår blandt andet:

” Kapitel 22. Uddannelsesstøtte til hele uddannelser i udlandet

Hele uddannelser i udlandet, der giver ret til uddannelsesstøtte

§ 72

Uddannelsessøgende kan få uddannelsesstøtte til hele uddannelser i udlandet, jf. §§ 1-7, efter samme regler som til uddannelser i Danmark med de ændringer, der følger af § 73-86. -

§ 73

Uddannelsen skal være af en sådan art, at den, hvis den var udbudt i Danmark, ville kunne -

- 1) offentligt anerkendes i Danmark, og
- 2) give mulighed for uddannelsesstøtte i Danmark.

Stk. 2. Uddannelsen skal leve op til danske standarder for saglighed, videnskabelighed og forskningsfrihed. Uddannelsen og uddannelsesinstitutionen må ikke have til formål at fremme, eller være usagligt påvirket af religiøse eller politiske værdier, herunder må der ikke stilles krav om, at -

uddannelsessøgende eller videnskabeligt personale er af en bestemt overbevisning, eller rumme væsentlige elementer af forkyndende art. -

Stk. 3. Uddannelsen skal være tilrettelagt som fuldtidsstudium med en normering på 60 ECTS-point eller tilsvarende per studieår. På videregående uddannelser, hvor ECTS-systemet anvendes, kan der i det enkelte studieår tillades en tilrettelæggelse på ned til 54 ECTS-point, hvis uddannelsen samlet set opfylder kravet om 60 ECTS-point per studieår. -

Stk. 4. Uddannelsen må ikke være udbudt som voksen- og efteruddannelse i studielandet, eller tilrettelagt sådan, at den i Danmark ville være udbudt som voksen- og efteruddannelse, herunder at uddannelsen i hovedsagen er rettet mod uddannelsessøgende med erhvervserfaring eller uddannelsens indhold og tilrettelæggelse tager hensyn til voksnes arbejds- og livserfaring og mulighed for at kombinere uddannelse med tilknytning til arbejdsmarkedet. -

Stk. 5. Uddannelsen må ikke være tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mere end 25 pct. af undervisningen er tilrettelagt som fjernundervisning. -

§ 74

Uddannelsen og uddannelsesinstitutionen skal være offentligt anerkendt i studielandet, jf. dog stk. 2-4.
...

Bekendtgørelsens § 73, stk. 5, er identisk med bestemmelsen i § 70, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 2433 af 14. december 2021 (*SU-bekendtgørelsen*), som var gældende på tidspunktet for Uddannelses- og Forskningsstyrelsens afgørelser af 2. februar 2024 og 22. marts 2024.

Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (*TEUF*) indeholder blandt andet følgende bestemmelser:

”Artikel 18

Inden for traktaternes anvendelsesområde og med forbehold af disses særlige bestemmelser er al forskelsbehandling, der udøves på grundlag af nationalitet, forbudt. -

Efter den almindelige lovgivningsprocedure kan Europa-Parlamentet og Rådet give forskrifter med henblik på at forbyde sådan forskelsbehandling. -

...

” Artikel 56

Inden for rammerne af nedennævnte bestemmelser er der forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Unionen, for så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, der er bosat i en anden medlemsstat end modtageren af den pågældende ydelse. -

Europa-Parlamentet og Rådet kan efter den almindelige lovgivningsprocedure udstrække anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel til tjenesteydere, der er statsborgere i et tredjeland og bosat inden for Unionen.” -

...

Artikel 165

1. Unionen bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt at støtte og supplere disses indsats, med fuld respekt for medlemsstaternes ansvar for undervisningsindholdet og opbygningen af uddannelsessystemerne samt deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

Unionen bidrager til fremme af sport i Europa og tager i den forbindelse hensyn til sportens specifikke forhold, dens strukturer, der bygger på fri villighed, og dens sociale og uddannende funktion. -

2. Målene for Unionens indsats er:

- at udvikle den europæiske dimension på uddannelsesområdet, navnlig gennem undervisning i og udbredelse af medlemsstaternes sprog
- at begunstige studerendes og læreres mobilitet, bl.a. ved at fremme den akademiske anerkendelse af eksamensbeviser og studieperioder
- at fremme samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne
- at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer om spørgsmål, som er fælles for medlemsstaternes uddannelsessystemer -
- at tilskynde til udvikling af udvekslingen af unge og ungdomsledere og fremme de unges deltagelse i det demokratiske liv i Europa -
- at tilskynde til udvikling af fjernundervisning
- at udvikle sportens europæiske dimension ved at fremme retfærdighed og åbenhed i sportskonkurrencer og samarbejde mellem de organisationer og myndigheder, der har ansvar for sport, samt ved at beskytte sportsudøvernes, især de yngstes, fysiske og moralske integritet. -

3. Unionen og medlemsstaterne fremmer samarbejdet med tredjelande og med de internationale organisationer, der beskæftiger sig med uddannelsesforhold og sport, herunder navnlig Europarådet. -

...

Artikel 267

Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål: -

- a) om fortolkningen af traktaterne
- b) om gyldigheden og fortolkningen af retsakter udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer.

Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet. -

Såfremt et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, hvis afgørelser ifølge de nationale retsregler ikke kan appelleres, er retten pligtig at indbringe sagen for Domstolen.

Hvis et sådant spørgsmål rejses under en retssag ved en national ret, der vedrører en person, der er frihedsberøvet, træffer Domstolen afgørelse hurtigst muligt.”

Af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (*EMRK*) artikel 14 fremgår:

”Nydelsen af de i denne konvention anerkendte rettigheder og friheder skal sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.” -

Af Protokol nr. 1, Tillægsprotokol af 20. marts 1952 til EMRK (*1. tillægsprotokol*), artikel 1 fremgår:

” Beskyttelse af ejendom

1. Enhver fysisk eller juridisk person er berettiget til uforstyrret nydelse af sin ejendom. Ingen må berøves sin ejendom undtagen i samfundets interesse og i overensstemmelse med de ved lov og folkerettens almindelige principper fastsatte betingelser. -

2. Foranstående bestemmelser skal imidlertid ikke på nogen måde gøre indgreb i statens ret til at håndhæve sådanne love, som den anser for nødvendige for at overvåge, at ejendomsretten udøves i overensstemmelse med almenhedens interesse, eller for at sikre betaling af skatter, andre afgifter og bøder.” -

Rettens begrundelse og resultat

Forelæggelse for EU-Domstolen

Retten bemærker indledningsvis, at det i medfør af TEUF artikel 267, stk. 1, tilkommer nationale domstole at forelægge præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen, når der opstår tvivl om fortolkningen af EU-retten, og når en sådan fortolkning er nødvendig for sagens afgørelse. Muligheden for forelæggelse er fakultativ i nærværende sager. -

Retten finder, at afgørelsen af sagerne på det foreliggende grundlag, og som sagerne problemstillinger er forelagt for retten, kan træffes på grundlag af gældende national ret og praksis fra EU-Domstolen uden behov for fortolkning fra EU-Domstolen. Retten har herved lagt vægt på, at de omhandlede bestemmelser er klart formulerede og egnede for national fortolkning, og at der ikke er praksis fra EU-Domstolen, der medfører en sådan tvivl om fortolkningen, at det skønnes nødvendigt at forelægge sagerne for EU-Domstolen, jf. acte clair-doktrinen. -

Den omstændighed, at det er oplyst af Uddannelses- og Forskningsstyrelsen, at EU-Kommissionen har sendt en dialogskrivelse til de danske myndigheder med anmodning om en redegørelse for baggrunden for bestemmelsen i SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, kan ikke føre til en anden vurdering. -

Anmodningen om præjudiciel forelæggelse for EU-Domstolen tages derfor ikke til følge.

Anbringende vedr. TEUF artikel 21

Sagsøger 1 og Sagsøger 2 har under deres procedure gjort gældende, at TEUF artikel 21 er overtrådt. Uddannelses- og Forskningsstyrelsen har protesteret herimod under henvisning til, at det er et nyt anbringende. -

Da ingen af parterne har henvist til bestemmelsen i deres påstandsdokumenter, og da indholdet i påstandsdokumenterne ikke i øvrigt kan siges at dække indholdet af TEUF artikel 21, er der tale om et nyt anbringende, som Uddannelses- og Forskningsstyrelsen ikke har haft tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser i anledning af. Da det ikke af særlige grunde må anses for undskyldeligt, at anbringendet ikke er fremkommet tidligere, og da det ikke er godtgjort, at nægtelse af tilladelse vil kunne medføre et uforholdsmæssigt tab for Sagsøger 1 og Sagsøger 2, tillader retten ikke anbringendet fremsat, jf. retsplejelovens § 363, stk. 1. -

Sagernes afgørelse

Retten bemærker indledningsvis, at de dele af Sagsøger 1 og Sagsøger 2's påstande, der vedrører betaling af SU, allerede af den grund, at Uddannelses- og Forskningsstyrelsen i deres afgørelser af 2. februar 2024 og 22. marts 2024 ikke har vurderet samtlige betingelser for at opnå SU, ikke kan tages til følge.

Det følger af TEUF artikel 165, at medlemsstaterne har kompetencen til at tilrettelægge deres uddannelsessystemer, og det følger af praksis, at medlemsstaterne ikke er forpligtede til at fastsætte en ordning med uddannelsesstøtte, hverken i medlemsstaten eller i udlandet, jf. blandt andet EU-Domstolens dom i sag C-359/13 (Martens), præmis 24.

Retten bemærker, at hele uddannelser i både Danmark og udlandet efter nærmere betingelser kan give ret til dansk uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 3 og § 4. Reglerne for uddannelsesstøtte til bestemte uddannelser, både i Danmark og i udlandet, finder anvendelse uanset statsborgerskab og knytter sig til uddannelsens karakter, idet der er opstillet særlige krav til godkendelse af uddannelsen, ligesom der for berettigelsen til SU for den enkelte studerende er opsat nærmere personelle krav.

Betingelserne for, at hele uddannelser i udlandet kan give ret til uddannelsesstøtte, fremgår af SU-bekendtgørelsens kap. 22. Det fremgår af bekendtgørelsens § 73, stk. 5, som tvisten vedrører, at uddannelsen ikke må være tilrettelagt som fjernundervisning, og at der ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mere end 25 pct. af undervisningen er tilrettelagt som fjernundervisning. Kravet i § 73, stk. 5, gælder uafhængigt af statsborgerskab, men et tilsvarende krav findes ikke for uddannelser i Danmark, jf. bekendtgørelsens kap. 4.

Spørgsmålet er herefter, om bestemmelsen i § 73, stk. 5, er i strid med EU-retten, herunder reglerne om den fri bevægelighed, og/eller EMRK.

Retten lægger til grund, at Sagsøger 1 og Sagsøger 2, som er henholdsvis litauisk og dansk statsborger bosiddende i Danmark, modtager en tjenesteydelse i forbindelse med den private og selvbetalte uddannelse ved Kazimiero Simonaviciaus Universitetas i Litauen, og retten lægger derfor til grund, at omstændighederne i sagerne er omfattet af TEUF artikel 56. Det er herefter ikke fornødent at tage stilling til en evt. overtrædelse af TEUF artikel 18, jf. blandt andet EU-Domstolens dom i sag C-56/09 (Zanotti mod Italien), præmis 24 og 25, idet retten dog bemærker, at SU-bekendtgørelsens regler om uddannelsesstøtte til uddannelser i udlandet, som anført ovenfor, er uafhængige af den studerendes statsborgerskab, at Sagsøger 2 er dansk statsborger, og at Sagsøger 1 og Sagsøger 2 er stillet ens i forhold til tvisten.

Enhver national foranstaltning, som kan forbyde, medfører ulemper eller gør udøvelsen af den frie udveksling af tjenesteydelser mindre interessant, udgør en restriktion i TEUF art 56's forstand, jf. blandt andet EU-Domstolens dom i sag C-602/10 (SC Volksbank), præmis 73. Retten finder derfor, at kravet i § 73, stk. 5, udgør en restriktion, da den gør modtagelsen af en selvbetalt uddannelse i en anden medlemsstat tilrettelagt hovedsagelig som fjernundervisning mindre interessant end en tilsvarende uddannelse, som er tilrettelagt hovedsagelig med fysisk fremmøde.

Retten lægger til grund, at § 73, stk. 5, er begrundet i hensynet til at styrke de studerendes mobilitet, hvilket er et af de erklærede formål med EU's indsats på uddannelsesområdet, jf. TEUF artikel 165, stk. 2. Retten finder, at dette formål i uddannelsesmæssig henseende er et almentvingende hensyn, jf. blandt andet EU-Domstolens dom i sag C-542/09 (Kommissionen mod Nederlandene), præmis 71, og EU-Domstolens dom i sag C-220/12 (Thiele Meneses), præmis 24, som sagligt kan begrunde restriktionen.

Retten finder derudover, at restriktionen er proportional, da betingelsen er egnet til at sikre gennemførelsen af målet om at understøtte de studerendes mobilitet ved at tilskynde til fysisk tilstedeværelse på en uddannelse i en anden medlemsstat. Restriktionen går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målet, ligesom der ved fastsættelsen af bestemmelsen er foretaget en rimelig afvejning overfor hensynet til muligheden for fjernundervisning, der kan tilrettelægges med op til 25 pct.

SU-bekendtgørelsens § 73, stk. 5, indebærer herefter ikke en restriktion af den fri bevægelighed for tjenesteydelser i strid med TEUF artikel 56, og der er derfor ikke grundlag for at tilsidesætte Uddannelses- og Forskningsstyrelsens afgørelser af 2. februar 2024 og 22. marts 2024 med denne begrundelse.

Den omstændighed, at Sagsøger 1 og Sagsøger 2 har et begrundet ønske om at gennemføre en uddannelse på deres modersmål i Danmark kan ikke føre til et andet resultat.

Der er heller ikke, som sagerne er forelagt retten, grundlag for at fastslå, at der er sket overtrædelse af EMRK artikel 14 sammenholdt med 1. tillægsprotokol artikel 1, og der er derfor heller ikke grundlag for at tilsidesætte Uddannelses- og Forskningsstyrelsens afgørelser af 2. februar 2024 og 22. marts 2024 med denne begrundelse. Der er herefter ikke grundlag for at tilkende Sagsøger 2 en godtgørelse for overtrædelse af EMRK.

På denne baggrund frifindes Uddannelses- og Forskningsstyrelsen i begge sager.

Sagsomkostninger

Sagsomkostningerne i hver sag er efter sagens værdi, karakter og forløb, omfanget af sagens forberedelse og efter sagens udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 40.000 kr. -

Retten har ved fastsættelsen af udgiften til advokat lagt vægt på, at de to sager har været sambehandlede, at sagerne i det væsentligste har vedrørt samme faktum og de samme problemstillinger, og at sagerne har haft et sammenligneligt omfang. Udgiften til advokat er i forhold til landsretspræsidenternes vejledende takster for proceduresalær nedsat med 1/3 i hver sag. Uddannelses- og Forskningsstyrelsen er ikke momsregistreret. -

THI KENDES FOR RET:

Uddannelses- og Forskningsstyrelsen frifindes.

Sagsøger 1 skal til Uddannelses- og Forskningsstyrelsen betale sagsomkostninger med 40.000 kr.

Sagsøger 2 skal til Uddannelses- og Forskningsstyrelsen betale sagsomkostninger med 40.000 kr. -

Beløbene skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.



Publiceret til portalen d. 24-03-2026 kl. 09:00

Modtagere: Advokat, Advokat (H) Asaf Mohammad Fazal, Sagsøgte Uddannelses- og
Forskningsstyrelsen, Sagsøger 1